
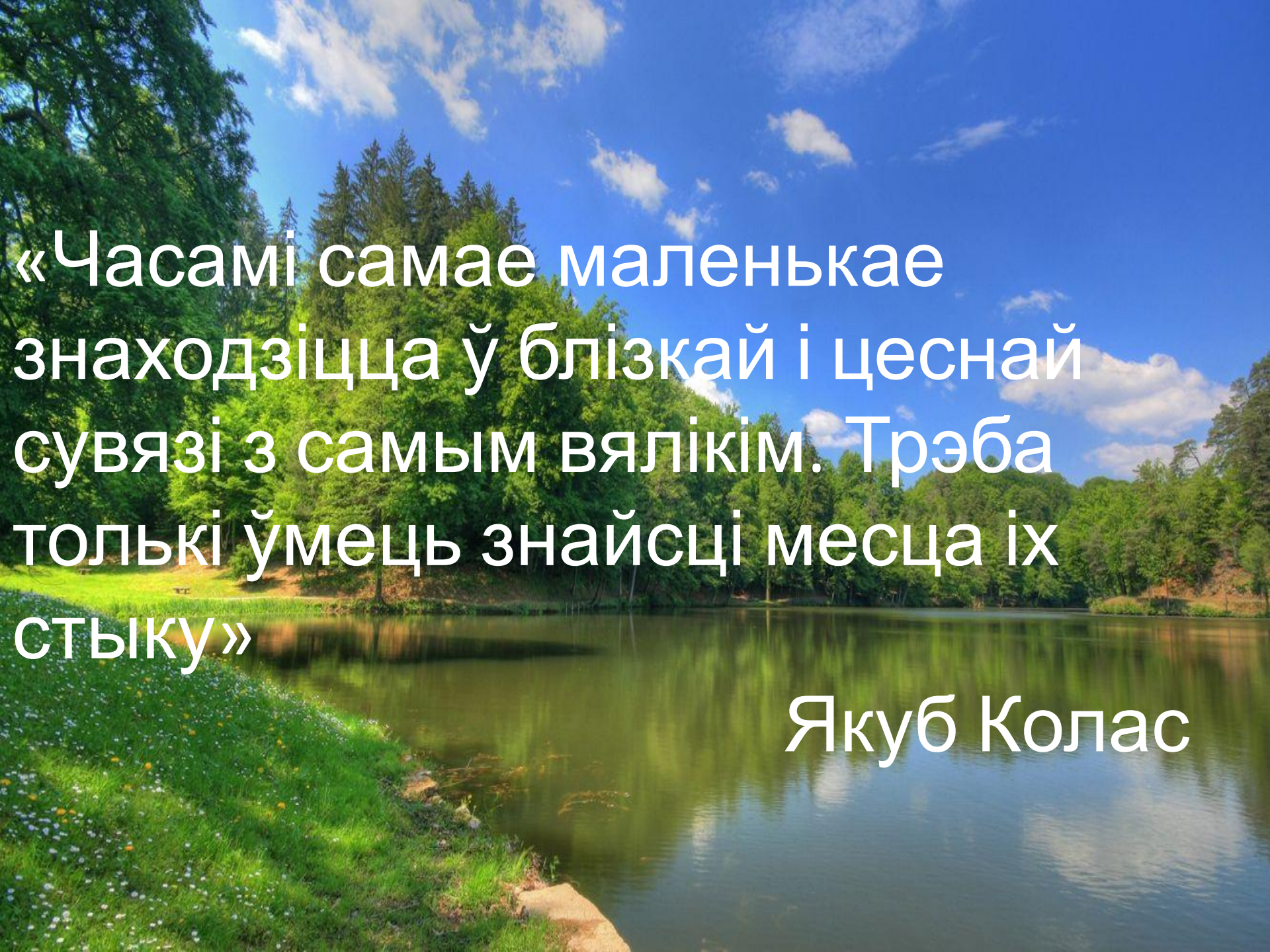

ЦЫТАТЫ ВЯЛІКІХ ПАЭТАЎ

...Малюся я небу, зямлі, прастору.
Магутнаму Богу, усясвету малюсь.
Ва ўсякай прыгодзе, ва ўсякую пору
За родны народ Беларусі...
Янка Купала

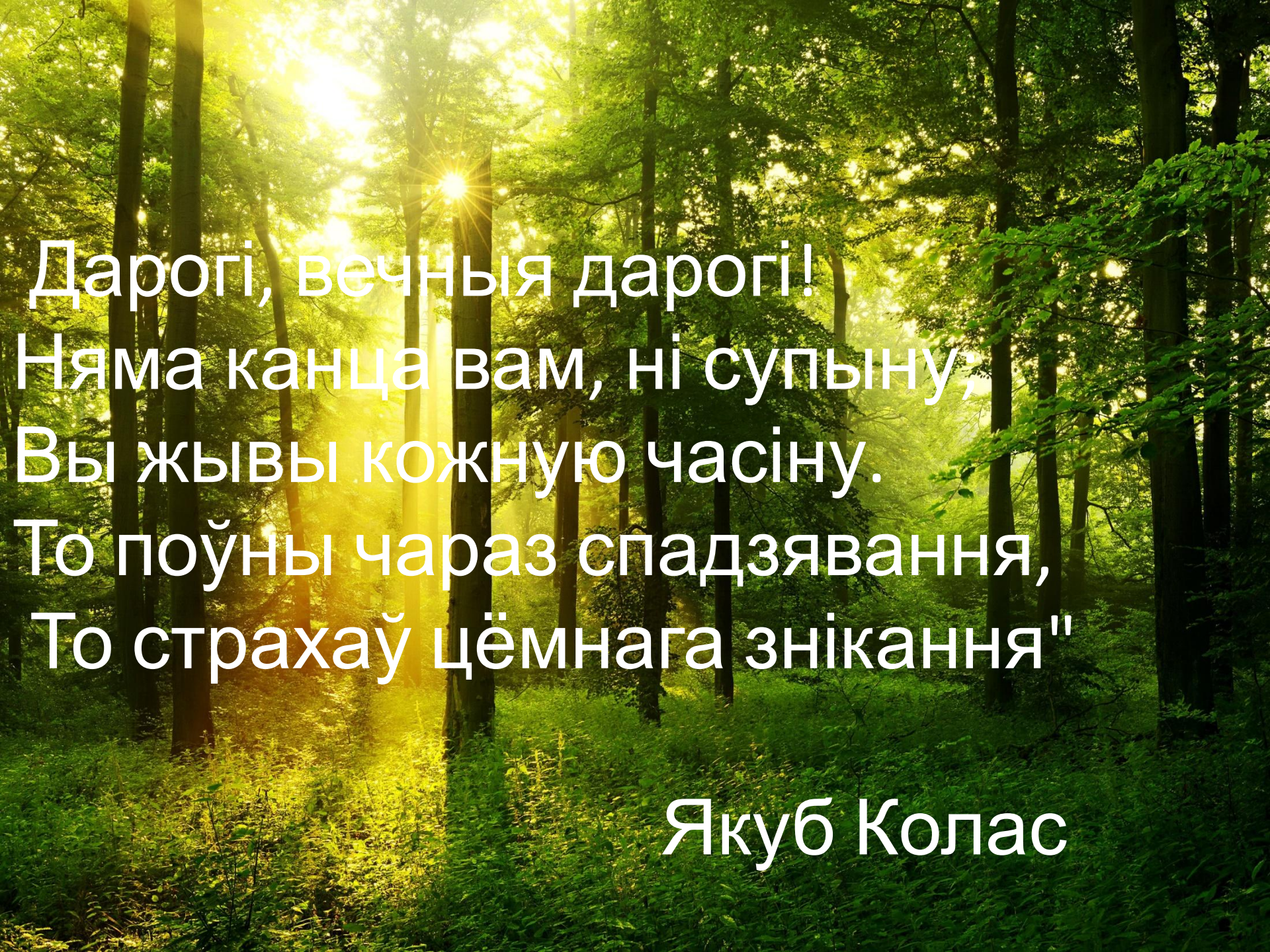
«Часамі самае маленькае
знаходзіцца ў блізкай і цеснай
сувязі з самым вялікім. Трэба
толькі ўмець знайсці месца іх
стыку»

Якуб Колас

A landscape photograph showing a vast field of golden-brown grasses in the foreground, leading to a line of trees in the distance. The sky is a deep blue with scattered white and grey clouds. The lighting suggests late afternoon or early morning.

О край мой мілы!
Ўсёй душою
Хачу злучыцца я з табою,
Ў тваіх палях пазычыць сілу,
Ў тваёй зямлі сысці ў магілу...

Якуб Колас

Дарогі, вечныя дарогі!
Няма канца вам, ні супыну;
Вы жывы кожную часіну.
То поўны чараз спадзявання,
То страхаў цёмнага знікання"

Якуб Колас

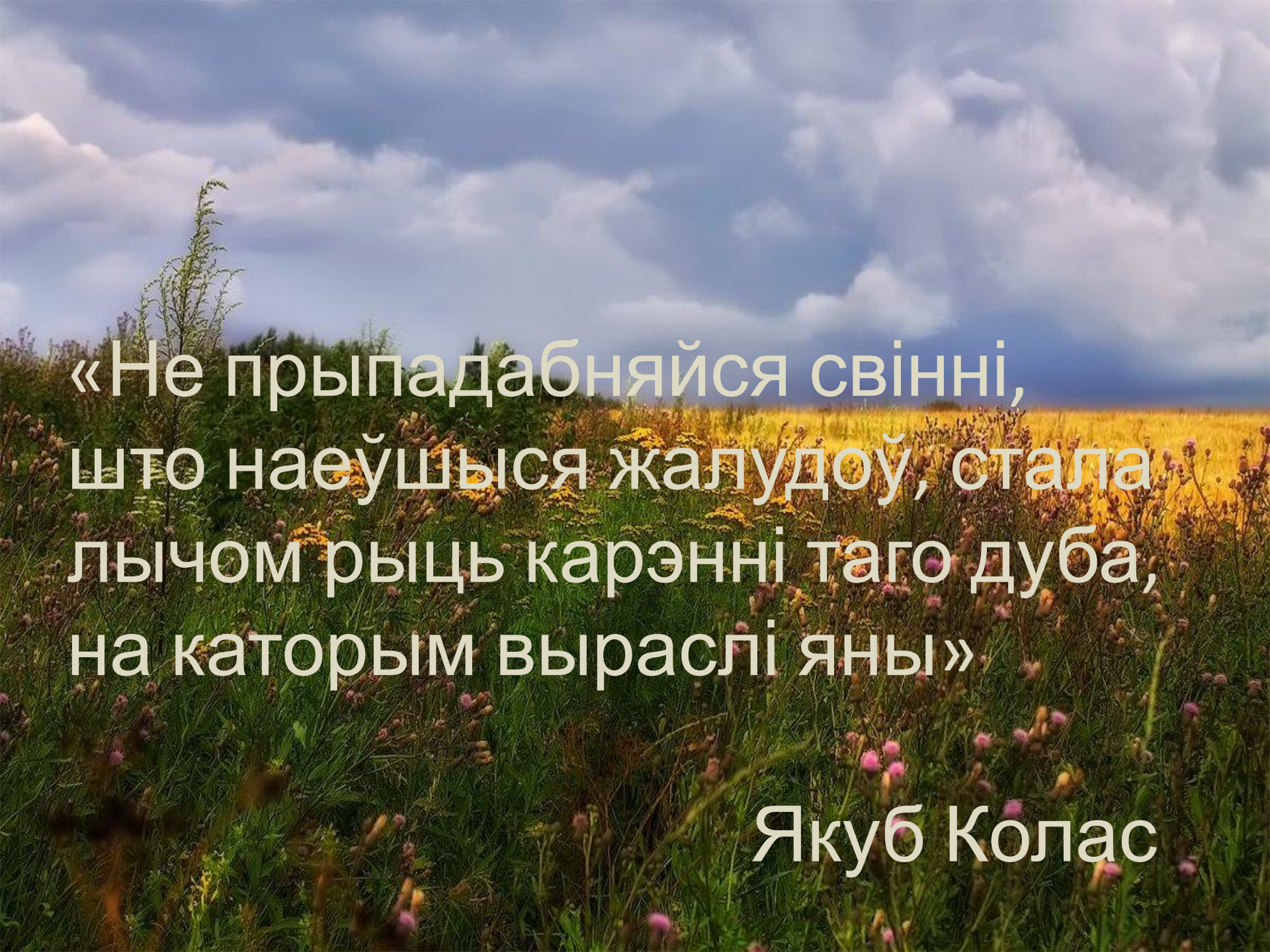

Якуб Колас «На ростанях»

*У першы ж день набаженства прыходзіць пісар у царкву ...
У некаторыя ўрачыстыя дні царкоўнага набаженства
складаецца саматужны хор.
Дзяк проста не ўмее спяваць, але ў такіх выпадках
спасылаецца на словы Свяшчэннага пісання :” Хваліце Бога на
трубах, на арганах , на гусях, на дудках , на цымбалах” ...*

І ў людзей ты гонар страціш -
І цябе зракуцца:
Лепш змагацца вольным, браце,
Чым цярпець ды гнуцца.
Якуб Колас

A photograph of a field with yellow and pink flowers under a cloudy sky. The text is overlaid on the image.

«Не прыпадабняйся свінні,
што наеўшыся жалудоў, стала
лычом рыць карэнні таго дуба,
на каторым выраслі яны»

Якуб Колас

*"У 1905 годзе я хоць і не мог
яшчэ добра арыентавацца ў
партыях, але быў ужо заўзятым
ворагам самадзяржаўя і ў
гэтым кірунку вёў работу"*

Якуб Колас

Дзюб Колаг

Вобразы мілыя роднага краю,
Смута і радасць мая!
Што маё сэрца да вас парывае?
Чым так прыкованы я
К вам, маё ўзгорачкі роднага поля,
Рэчкі, курганы, лясы,
Поўныя смутку і жальбы нядолі,
Поўныя смутнай красы?
Толькі я лягу і вочы закрою,
Бачу я вас прад сабой.
Ціха праходзіце вы, як жывыя,
Ззяючы мілай красой.
Чуецца гоман мне спелае нівы,
Ціхая жальба палёў,
Лесу высокага шум-гул шчаслівы,
Песня магутных дубоў...
Вобразы мілыя, вобразы смутныя,
Родныя вёскі і люд,
Песні нягучыя, песні пакутныя!
Бачу і чую вас тут.

A photograph of a sunset over a field of golden wheat. The sun is low on the horizon, creating a bright orange and yellow glow that illuminates the sky and the field. A single bird is visible in flight against the darkening sky. The wheat stalks in the foreground are in sharp focus, showing their golden-brown color and texture. In the distance, a few buildings are visible on the horizon line.

Няма чаго чакаць панукі,
Калі работы поўны рукі.

Якуб Колас